RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1249/85

af 13. maj 1985

om åbning, fordeling og forvaltning af et fælleskabstoldkontingent for garn af poly (p-phenylen terephthalamid), bestemt til anvendelse ved fremstillingen af dæk eller ved fremstilling af varer, der anvendes i forbindelse med dækfremstillingen, henhørende under pos. ex 51.01 A i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab , særlig artikel 28,

under henvisning til udkast til forordning forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger :

Produktionen i Fællesskabet af garn af poly (p-phenylen terephtalamid) er for tiden utilstrækkelig til at dække behovet i Fællesskabets forarbejdningsindustrier ; som følge heraf afhænger Fællesskabets forsyning med denne vare for tiden for en ikke ubetydelig dels vedkommende af indførsler fra tredjelande ; det er i Fællesskabets interesse delvis at suspendere toldsatsen i den fælles toldtarif for de pågældende garner inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent af passende størrelse og inden for en forholdsvis begrænset periode ; for ikke at skade mulighederne for udviklingen af nævnte produktion i Fællesskabet, samtidig med at der sikres de forarbejdende industrier tilstrækkelige forsyninger, bør fordelen ved dette toldkontingent begrænses til varer, der udelukkende er bestemt til anvendelse ved fremstillingen af dæk ; endvidere bør kontingentet åbnes for perioden fra den 1. juli til den 31. december 1985, idet kontingentmængden fastsættes til 600 tons, svarende til importbehovet fra tredjelande i denne periode, og kontingenttolden til 2 % ;

der bør særlig sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører i Fællesskabet til nævnte kontingent og vedvarende anvendelse af den for kontingentet fastsatte sats ved alle indførsler, indtil kontingentet er opbrugt ;

en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper ; denne fordeling skal, for i videst muligt omfang at svare til den faktiske markedsudvikling for den pågældende vare, foretages pro rata i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes på den ene side på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler af de pågældende varer fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, og på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode ;

da det drejer sig om et autonomt fællesskabstoldkontingent, der skal dække importbehov, som opstår i Fællesskabet, kan det forsøgsvis accepteres, at fordelingen af kontingentmængden sker i forhold til de foreløbige behov for indførsler fra tredjelande, anslået for hver enkelt medlemsstat ; dette fordelingssystem gør det muligt at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarif ;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af den pågældende vare bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem visse medlemsstater, medens den anden del udgør en reserve , der skal dække disse medlemsstaters senere behov i tilfælde af, at deres oprindelige kvote opbruges, samt de behov, der vil kunne opstå i de øvrige medlemsstater ; for at give importørerne i medlemsstaterne en vis sikkerhed bør første del af kontingentet fastsættes på et relativt højt niveau, som i det foreliggende tilfælde kunne være på 560 tons ;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt ; for at tage hensyn til og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en supplerende kvote på reserven ; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, og så ofte som reserven tillader det ; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb ; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom ;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel af fællesskabstoldkontingentet til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater ;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. juli til den 31. december 1985 suspenderes satsen i den fælles toldtarif for garner af poly (p-phenylen terephthalamid), bestemt til anvendelse ved fremstillingen af dæk, eller ved fremstillingen af varer, der anvendes i forbindelse med dækfremstillingen, henhørende under pos. ex 51.01 A til 2 % inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent på 600 tons.

2. Inden for dette toldkontingent anvender Grækenland toldsatser, der er beregnet i henhold til de herom gældende bestemmelser i tiltrædelsesakten af 1979.

Artikel 2

1. En første del på 560 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem visse medlemsstater; kvoterne, som med forbehold af artikel 5 er gældende indtil den 31. december 1985, udgør for hver af disse medlemsstater følgende mængder:

	(i tons)
Benelux	40,
Danmark	1,
Tyskland	10,
Grækenland	1,
Frankrig	427,
Irland	1,
Italien	60,
Det forenede Kongerige	20.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 40 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en af de i artikel 2 omhandlede medlemsstaters oprindelige kvote, som fastsat i artikel 2, stk. 1, eller samme kvote nedsat med den mængde, som er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvote på 10 % af den oprindelige kvote i det omfang, reservens størrelse tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt sin oprindelige kvote har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvote, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvote på 5 % af den oprindelige kvote.

3. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt sin anden kvote har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvote, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1985.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbagefører senest den 15. november 1985 den uudnyttede del af deres oprindelige kvoter, som den 1. november 1985 overstiger 20 % af den oprindelige mængde, til reserven. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 15. november 1985 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted indtil den 1. november 1985, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab med de af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 20. november 1985 medlemsstaterne om restmængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabstoldkontingentet.

2. Medlemsstaterne træffer alle hensigtmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer, som drager fordel af det pågældende toldkontingent, virkelig er bestemt til anvendelse ved fremstillingen af dæk.

Kontrollen med anvendelsen til dette særlige formål sker i henhold til fællesskabsbestemmelser udstedt i så henseende.

3. Medlemsstaterne sikrer importørerne af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

4. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som denne vare forelægges i tolden, med angivelse til fri omsætning.

5. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives på de i stk. 4 opstillede betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 1985.

På Rådets vegne

F. M. PANDOLFI

Formand